

ѣтишніятъ ѣ пжленъ изъ Словѣнскы дѹмы. И ѡ-
 нѡ нѣкой закѡчи да ны настанѡва да ѡзфжранимъ
 стѡвницытѣ, то цѣмъ мѹ благодаримъ тѣмъ, кѡкто
 шѡхъ Францѹзитѣ ѡ Италиѡнитѣ да благодарѣтъ
 на ѡнѡва, кѡнто ги поучеше да напѣтижтъ тѣх-
 нытѣ ѡрѡх ѡ да пріематъ Латинскытѣ па-
 дѣжи? нима тѣ два нарѡда не можѡхъ да са про-
 свѣтѣхтъ ѡ да ѡстацѣхтъ бѡциніятъ си ѡзыкъ
 безъ Латинскитѣ падѣжи? нитѡ пакъ мѡжемъ да
 глѣдамы Грѣцитѣ, кѡкѡ прѡвѣтъ днесъ изъ писані-
 ятъ си ѡзыкъ, зашѡто нашѣхтъ нарѡдъ ѡ ѡзыкъ
 не ѣ на ѣднѡкѡ ѡзвѣиѡванье изъ Грѣцкіятъ, ѡ
 мѡже ѡнѡ дѣто ѣ доврѡ за нѡхніятъ, за нашѣхтъ
 да ѣ зло, ѡ такѡ не мѡжемъ да кѡжемъ: „тва
 ѡма Грѣцкіятъ ѡзыкъ, трѣбѡва ѡ на-
 шѣхтъ да го ѡма“. Грѣцкіятъ ѡзыкъ „ѡкѡ
 ѡма ѡрѡх тѡ си напѣдѡ ѡменѡта, трѣбѡва ли да
 напѣвнимъ ѡ за нашѣхтъ тѡ сѡшѡто? ѡ да са пріѣ-

Влаш.	mŷiere	mŷieren
	ѡвлаци	ѡвлацитѣ
Албан.	re	reŷe
Влашк.	nŷo	nŷoŷi
	крѡва	крѡвата
	лѡпѡ	лѡпа
	бѡкѡ	бѡка